

3909.

ПРИЧИНКИ ДО ПІЗНАНЯ
ВИЖИВИ СІЛЬСЬКОЇ ЛЮДНОСТИ
ГАЛИЦЬКОГО ПОДІЛЯ.

— · · —
НАПИСАВ

ДР. ІВАН ГОРБАЧЕВСЬКИЙ
проф. університету в Празі.

У ЛЬВОВІ, 1899.

— · · —
Накладом Наукового Тов. імені Шевченка

З ДРУКАРНІ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА
під зарядом К. Беднарського.

06
ПРИЧИНКИ ДО ПІЗНАНЯ

ВИЖИВИ СІЛЬСЬКОЇ ЛЮДНОСТИ

ГАЛИЦЬКОГО ПОДІЛЯ.

— · · —
НАПИСАВ

ДР. ІВАН ГОРБАЧЕВСЬКИЙ

проф. університету в Празі.

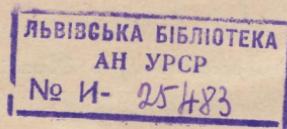

У ЛЬВОВІ, 1899.

— · · —
Накладом Наукового Тов. імені Шевченка

З ДРУКАРНІ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА
під зарядом К. Беднарського.

392.8(047.74)

Банк

Причинки до пізнання виживи сільської людності галицького Поділля
проф. д-ра Івана Горбачевського.

Завдяки ласкавости о. Х. в селі М. тернопільського повіту дістав я вже перед довшим часом близші дані о способі виживи сільської людності в селі М. Докладніше обговорене єї справи, котрою ще ніхто поважніше не займався є потрібне, передовсім щоби вислідити, чи сей спосіб виживи, що може уважати ся типом виживи сільської подільської людності є достаточний і відповідний зі становиска науки о виживі чоловіка і гітієни а чи є користний з огляду на кошта єї виживи.

З другого боку є і для теоретика цікаво вислідити сей спосіб виживи як тип виживи широких верств людності, щоби дістати загалом нові дані о скількості живих матерій, потрібних до виживи чоловіка в ріжних обставинах.

Згадану поживу вживало 5 слуг занятих при сільськім, 50-мортовім господарстві і при домі. Низше наведені дані зібрано тим способом, що важено всі матеріяли зужиті в протягу 12 днів на припідготовку всіх страв для згаданих 5 осіб в кождім з двох періодів. З тих був один в пості перед Різдвом: від 24 грудня до 4 січня включно а другий в часі від 12 лютого до 24 лютого включно, в котрім не було посту.

В низше слідуючих двох таблицях наведені всі матеріяли в споживаній скількості а їх хемічний склад обчислений на підставі пересічних чисел з богатих аналізів після König-a¹).

¹⁾ Chemie der menschlichen Nahrungs- und Genussmittel. 3 Aufl.

І п е рі о д (п і с т).

Сирі матеріали:	Іх скіль- кість спожи- вана за 12 днів грн.	В них є grm-iв				
		азотових матерій (сирої білкови- ни)	товщу	безазото- вих матерій (угольги- дратів)	цельлю- льози	попелу
Мука кукурудзяна ..	1000	94·50	42·90	693·30	22·90	12·90
Горох	6000	1389·00	113·40	3160·80	340·80	160·80
Пшено	2910	305·84	123·96	1983·45	72·17	81·48
Фасоля	1120	264·99	21·95	622·72	43·45	40·99
Пенџак	1550	182·43	41·23	1155·21	24·80	33·79
Мука пшенична ..	6600	795·96	122·10	4530·90	152·76	117·48
Мука гречанна ..	2100	186·27	32·76	1559·25	14·07	23·94
Крупи гречанні ..	3100	315·58	58·90	2223·63	51·15	57·66
Крупи ячмінні ..	1900	223·63	50·54	1416·07	30·40	41·42
Мак	800	156·24	326·32	149·76	44·64	57·84
Цибуля	1200	20·16	1·20	129·80	7·40	8·40
Чісник	150	10·14	0·09	39·46	1·15	2·16
Хліб	46300	2828·93	199·09	22802·75	226·87	675·98
Бараболі	7200	1497·60	108·00	15127·20	496·80	784·80
Капуста	3000	56·70	6·00	146·10	55·20	36·90
Борщ ¹⁾	4200	6·47	1·26	24·01	--	15·34
Сіль	3000	--	--	--	--	3000·00
Олій	800	--	800	--	--	--
Сир	1000	269·30	43·50	23·50	--	25·90
Молоко	10500	342·30	91·35	497·70	--	73·50
Разом ...	1692·30	8946·0?	2183·55	56·385·61	1584·56	5251·28
						94518·36

¹⁾ Після власної аналізи.

В сїм періоді споживано на виживу 5 осіб через 12 днів всіх стравових матеріалів без води, що потрібна до варення страв і до пиття:

разом	169230·00	grm.
в них є води	94518·36	"
проте всіх сталих тіл	74711·64	"

На 1 день і одну особу виходить:

Матеріалів стравових	2820·50	"
Сталих тіл	1245·19	"
Азотових матерій (сирої білковини)	149·10	"
Товщу	36·39	"
Безазотових матерій (угльогідратів)	939·76	"
Цельлюльози	26·41	"
Попелу	87·52	"

Скількість живних тіл, випадаючих на 1 день і на 1 особу є значна — іменно в скількість угльогідратів а також і білковини так велика, що здає ся на перший погляд занадто і непотрібно великою. Тим часом має ся річ інакше, коли возьмемо на увагу, кілько з тих живних тіл може людським організмом справді вихіснувати т. зв. стравити і резорбувати. Розуміє ся, що лише та частина живних тіл приходить організму на пожиток — тим часом коли частина нестравлена і не резорбована становить балляст, зовсім непотрібний, що відходить з калом а є ще і шкідливий як пізнайше побачимо.

Вихісуване — в тім випадку майже виключно ростинної поживи (крім молока і сира, що лише в неділю вживалися) — в людськім організмі є загалом лихе, далеко гірше, як виужитковане аномальної (мисної) поживи, але коли стравові матеріали і страви приправляють ся ще таким способом, як на галицькім Поділлю а по більшій частині всюди у сільської людності, треба числити ся з обставиною, що травлене і резорбрця поживи і тим самим вихісуване живних тіл будуть взгядно дуже недостаточні.

Передовсім треба зауважати, що всі муки, що уживаються, є т. зв. „разові“, т. є. добре не розмелені а мають в собі богато бітруб, що зовсім недостаточно вихісновують ся. В разовій муці є живні тіла ще замкнені в цельлюльозових ростинних болонах, котрі в людськім приряді травленя лише дуже помалу і недостаточно розпускають ся, так що живні тіла не можуть добре розорбувати ся. Крім муки уживають ся ще крупи, пшено і пенџак; ті матеріали виу-

житковують ся ще гірше з тих самих причин, бо вони є майже зовсім нерозмелені. Горох і фасоля варять ся цілі, зовсім немелені а вихіновують ся в тій формі дуже зле.

Страви, що приправляють ся, є ось які:

- 1) Борщ, засипаний пшоном, затертий цибулею з олієм, при чим трохи бульби і фасолі,
- 2) Капуста варить ся з пшоном, заправляється мукою і єсть ся з горохом,
- 3) Капусняк, варить ся з пшоном і єсть ся з бульбою,
- 4) Пенцак варить ся з горохом або сам,
- 5) Каша гречанна або ячмінна з маковим молоком або з олієм,
- 6) Лемішка з гречанної або кукурузяної муки з олієм або маковим молоком, або з бараболяною юшкою заправленою цибулею з олієм і з фасолею,
- 7) Тісто з пшеничної муки, кидане на варені бараболі,
- 8) Бульба засипана пшоном або гречанними або пшеничними крупами.
- 9) Молоко і сир їли ся лише в неділю.

При осуджуванню ступені вихіндування живих тіл, мусимо передовсім відділити живні тіла з ростинних матеріалів від живих тіл з анімальних матеріалів: молока і сира, до котрих прилучимо також олій.

Вихіндуване ростинних живих тіл можемо прийняти таке:

Зі всеї сирої, ростинної білковини, т. є зі всіх азотових тіл, між котрими є богато небілковини, т. зв. амідів, може людський організм видістати білковини ужитної найбільше 55% — Flüge приймає 53—56% ;

Вихіндуване товщу, котрого в ростинних матеріялах є так дуже мало, що декотрі автори не беруть на него ніякого взгляду, можна прийняти також найбільше на 55%, всего товщу;

Угльогідратів ужитних (головно крохмалю) могло би бути около 90% всіх угльогідратів сиріх, бо вони взагалі добре виужитковують ся, хоті значна частина з них мусить змарнувати ся наслідком квашень, о чим ще пізнійше буде бесіда;

Цельлюзоза уживаних стравових матеріалів є тверда, стара і проте не може вихіндувати ся;

Вихіндуване попелу може доступити і 70% .

Білковина анімальна і товщ (з молока і сира) і олій могли би при даних обставинах вихіндувати ся не на більше як на 90% .

На підставі тих уваг, можемо тепер вичислити скількість ужитних живих тіл а дістанемо такі числа:

Ростинної, ужитної білковини	4583·93 grm.
Анімальної " "	550·40 "
Разом " "	5134·33 grm.
Ростинного ужитного товщу	686·78 grm.
Анімального " "	841·36 "
Разом " "	1528·14 grm.
Всіх ужитних угльогідратів	50747·04 "
Ужитного попелу загалом	3675·89 "

Після сего є в поживі, що припадає на 1 день і 1 особу фактично ужитних тіл:

Білковини	85·57 grm.
Товщу	25·47 "
Угльогідратів	845·78 "
Неорганічних солей (попелу) . . .	61·26 "
Разом	1018·08 grm.

Як висше згадано, є в поживі, що випадає на 1 день і 1 особу 1245·19 grm. сталих тіл. З огляду на те, що з них, як бачилисьмо лише 1018·08 grm. може внужиткувати ся, лишає ся нестравлених, живих тіл з поживи 227·11 grm. що дні, що відходять з калом.

Тепер наєзуває ся питанє, чи та скількість ужитних живих тіл, що випадає на 1 особу і день може уважати ся достаточною, щоби виживити дорослого чоловіка.

Після дослідів Voit-a і других потребує дорослий чоловік ваги 70 - 75 kg, при мірній праці на 1 день: 118 grm. білковина, 56 grm. товщу а 500 grm. угльогідратів. При тім приймає Voit, що пожива є мішана, т. є складає ся по частин з мяса, по частин з ростинних матеріялів, але таких, що добре вихіновують ся в людськім організмі.

В нашім случаю маємо 5 осіб: 3 хлопців і 2 дівчат. Они важили нетто :

	На початку	на кінці
	($\frac{24}{12}$) періоду	($\frac{5}{1}$)
Олекса . . .	71·18 kg.	69·18 kg.
Данило . . .	56·30 "	56·80 "
Михалко . . .	47·80 "	48·30 "
Маланка . . .	68·00 "	68·10 "
Євдоха . . .	54·00 "	53·60 "

Четверо з них не досягає проте ваги 70 kg. лише Олекса, дуже сильний парубок має Voit-ом означену вагу. Коли у 4 тіла в часі досвіду не змінила ся (малі ріжниці не мають значення), стратив Олекса на вазі 2 kg.

Дотично скількості живних тіл нашої поживи треба запримітити ось що:

Скількість товщу в нашій поживі є справді мала (більше як о половину меньша від Voit-ової норми), але се не є ще причиною уважати проте поживу за недостаточну, бо угльогідратів є далеко більше як треба, а вони можуть заступити і по більшій часті заступають товщу. Мала скількість товщу в поживі має лише ту невигоду, що місто товщу мусить бути в поживі більше других живих тіл, особливо угльогідратів, через що пожива стає ся менше вигідною і відповідною, як пізніше побачимо.

Головною річкою є, чи є в поживі досить білковини, що другим живним тілом лише до певної границі заступити можна.

Voit установлює потребу білковини на 118 grm. на день. В нашій поживі є, як видільсьмо 149·1 grm. білковини. Тимчасом коли пожива Voit-ова є легко с travna, так що дає ужитної білковини, котра резорбується (зі 118 grm.) до 103 grm., є в нашій поживі ужитної білковини лише 85·57 grm., що може резорбуватися. На перший погляд є ся скількість білковини занадто мала, бо є 17·5 grm. меньша, як у Voit-ової норми.

Але тут треба передовсім пригадати, що потреба білковини, як і других живих тіл зависить від ваги тіла. Досвідні люди Voit-ові важили 70—75 kg.— наші важили пересічно 59·5 kg.— потребували проте меньше білковини, крім одного Олекси, що важив 71 kg. Других четверо важило пересічно по 56·5 kg. а потребувало пропорціонально лише по 80 grm. білковини на день. З огляду на те, що вони мали до диспозиції над 85 grm. білковини, можна сю скількість вважати за достаточну навіть беручи взгляд і на се, що потреба білковини у осіб меншої ваги тіла є взглядно трохи більша, як у осіб більшої ваги тіла, бо перші мають взглядно більшу поверхню тіла а наслідком того потребують взглядно трохи більше живих тіл, як ті другі.

Що до Олекси, то може бути сумнів, чи при єго значній вазі тіла (71 kg.) дenna скількість білковини вистарчувала єму. Той сумнів є тим більше оправданій, бо Олекса в часі досвіду стратив 2 kg. на вазі.

В тім напрямі треба однаке пригадати, що в посліднім часі з кількох боків виступлено проти Voit-ової науки, дотично скількості білковини, потрібної до виживи чоловіка. В численних случаях сконостатовано, що чоловік може споживати менше білковини, як Voit установляє і що та скількість білковини є здає ся достаточною.

Так н. пр. Hirschfeld¹⁾ міг при досьвіді зредукувати скількість білковини аж на 39 grm. на день, коли подавав богато безазотових живих тіл з поживою.

Nakahama²⁾ вислідив, що у 13 осіб Липської людності, що тяжко працювали і були сильні а по більшій часті споживали страви з ростинних матеріалів, було в поживі пересічно лише 85 grm. ужитної білковини — у одного коваля лише 33·18 grm. Подібні вислідки дістали також Kimagawa, Peschel, Breisacher а др., після котрих може чоловікови вистачити менша скількість білковини.

З дискусії, що опісля вивязала ся, вийшло, що Voit-ове число може трошки і за велике, але що значніше зменшуване споживаної білковини, особливо коли воно триває довгий час, мусить вважати ся небезпечним здоровлю.

Скількість білковини, що є в нашій поживі, не є дуже мала і може вважати ся за ще вистарчаючу, особливо коли возьмемо на взгляд, що угльогідратів є в поживі дуже богато і що кальорична стійність поживи, що мусить нам служити мірою, чи пожива є достаточною, є дуже значна.

Приймаючи після Rubnera кальоричну стійність 1 grm. живих тіл, іменно: білковини 4·1 кальорий, товщу 9·3 кальорий, угльогідратів 4·1 кальорий, дістанемо з резорбованих живих тіл:

з білковини . . .	350·837	Cal.
з товщу . . .	236·871	"
з угльогідратів . . .	3467·698	"
разом . . .	4055·406	"

Скількість тепла, що є потрібна до переміни сили у середного, мірно працюючого чоловіка виносить, як показало ся при численних дослідах около 3000 Cal. на день. В нашім случаю маємо значну надвижку. На підставі сего не можемо сумнівати ся, що скількість

¹⁾ Arch. f. die ges. Physiol. Bd. 41. 533. — ²⁾ Arch. f. Hygiene Bd. 8. 78.

живних тіл нашої поживи була достаточною. О причині, чому Олекса в часі досвіду стратив прецінь 2 kg, на базі, згадаємо ще пізнійше.

Тепер мусимо близьше розібрати питане, чи ся пожива є з гітієнічного боку доброю і відповідною.

В добрій, мішаній поживі, що про чоловіка є найбільше відповідною, є поодинокі живні тіла в певнім квантітативнім відношенню між собою. Білковина є в такій скількості, що на 100 кальорий тепла з поживи припадає 16—19 кальорий тепла з білковини а 31—84 кальорий тепла з безазотових тіл поживи т. є. з товщів і з угльогідратів.

В нашій поживі припадає на 100 кальорий тепла поживи:

на білковину	на товщ	на угльогідрати
8·7 Cal.	5·8 Cal.	85·5 Cal.

Бачимо проте досить значну нерозмірність в відношенню білковини до безазотових тіл; білковина частицізує на виживі лише з 8·7%. Се число показує наглядно, що скількість білковини в поживі є взаглядно занадто мала.

Причина сего лежить в тім, що в ростинній поживі є взаглядно мало білковини а богато угльогідратів, особливо крохмалю. Чоловік, що живить ся такою поживою, мусить нехоча чи поживати взаглядно дуже много крохмалю — більше навіть як потребує — лише з тої причини, щоби (з тим крохмалем) видобув з поживи достаточну скількість потрібної їму білковини, бо її не можна заступити крохмалем, розуміє ся і в такій скількості, що відповідає кальоричній стійності. Як вже висше згадано, товщ дається ся заступити угльогідратами, крохмалем, але подана скількість крохмалю мусить мати таку кальоричну стійність, що відповідає кальоричній стійності заступленого товщу. Се заступуване є зовсім некористне з гітієнічного боку, бо місто 100 gm. товщу мусить подати ся 221 gm. крохмалю, через що скількість поживи значно збільшується.

При виживі ростинними матеріалами мусить чоловік їсти їх дуже богато головно з тої причини, щоби видобути з них потрібну скількість білковини. Крохмаль, що є в великій скількості в ростинній поживі є лише по частині потрібний до виживи, по частині заступає товщ, котрого є в поживі лише дуже мало а з великої частини в крохмаль лише причинком навіть зовсім непотрібним.

Легко проте зрозуміти, чому кождий чоловік, що живить ся ростинною стравою мусить з'яди її велику силу.

Така страва має дуже великий об'єм. В нашім случаю має страва лише сталих тіл 1245·19 gm. — а стравових матеріалів на день 2820 gm. — буде проте об'єм страви вареної на 1 день виносити що найменше яких 5000 см³. В порівнанню з доброю мішаною стравою, котрої об'єм на 1 день виносить 700—950 см³ є ся скількість дуже велика.

Ся обставина є зовсім некористна. Не глядачи на недогідність, що мусить ся юсти великі скількості і часто, стає чоловік наслідком того отяжілам, немоторним в поворотах, спотребовує значну частину енергії поживи на працю травлення; єго жолудок розпихає ся страшно, навикає на великі маси поживи. Коли такому чоловікові дастися ся поживу, що має ту саму або навіть і більшу живну стійність — лише є більше концентрованою а має менший об'єм, не заспокоїть вона єго голоду, хотіби він зів навіть і більше живних тіл як перше, бо єго жолудок не є виповнений. Се буває правилом у наших вояків-рекрутів, що дістаючи військову мішану страву, хоть більше живну як страва сільська мають прецінь все голод так довго, доки не привикнуть на менший об'єм поживи.

Не треба много доказів на се, що вижива такою дуже обемистою стравою є можливою лише у людий, що мають зовсім відповідний жолудок і дуже здоровий приряд травлення. Чоловік, що не має зовсім здорового приряду травлення, не зносить такої поживи, він мусить нидіти і згинути помалу голодовою смертию, хоть би такої поживи мав дуже много.

Окрім дуже великого об'єму поживи грає дуже важну роль і та обставина, що ся пожива, як вище було сказано, вихісновує ся дуже лихо, так що значна частина сталих тіл поживи переходить до калу.

При мішаній поживі виносить скількість калу на деньколо 120 gm. з 30 gm. сталих тіл.

Наша пожива буде давати на день, як вище згадано,коло 227 gm. сталих тіл до калу а яких 1000 gm. калу.

Сей обемистий зміст дражнить кишки, наслідком чого настуває частіше випорожнюване змісту кишок а з тої причини і пожива не може добре вихіснувати ся, бо не лишас ся в приряді травлення достаточно довго.

При тім є ще одна дуже важна обставина. Пожива має дуже много крохмалю. Сей крохмаль резорбує ся помалу, підлягає тим часом маслянному квашенню; витворена маслянна кислота дражнить знова кишки, збільшує перістальтику кишок а се є другою причи-

ною, чому зміст кишок випорожнює ся далеко частійше і скоріше, як при аномальній або мішаній поживі.

З таких причин марнує ся богато живих тіл: білковини, товщу і крохмалю. Крохмаль, що в мішаній поживі вихісновує ся дуже добре і докладно, відходить по часті незмінений з калом, по часті зміняє ся на маслянну кислоту, а такі поодинокі тіла як метан, угльову кислоту і т. д., котрі не мають або ніякої або лише дуже малу кальоричну а тим самим і живну стійність.

При маслянім квашенню в значпій скількості витворені гази тиснуть і роздувають кишки і мають за наслідок ріжні неприємні почування.

При осуджуваню живної стійності поживи, мусить брати ся взгляд на сї обставини. Хоть пожива має дуже велику кальоричну стійність через те, що має дуже много крохмалю, що на виживі головно партципует ($85\cdot5\%$), може прецінь легко лучити ся, що кальорична стійність поживи нагло зменшить ся через те, що много крохмалю наслідком маслянного квашеня а збільшеної перісталтики кишок змарнує ся, так що скількість живих тіл поживи стане недостаточною до виживи.

Можливим є, що в нашім случаю парубок Олекса стратив з тої причини на вазі тіла 2 kg. в часі досвіду.

Зібрали все разом, мусимо піднести, що хоть наша пожива може уважати ся достаточною, не може зі становиска гігієнічного покладати ся за відповідну і справну.

Взглядно за мало білковини а за много крохмалю в поживі, дуже великий обєм страви, велика скількість калу, зле вихіснуване живих тіл, з котрих значна частина непотрібно і неекономічно марнує ся, творене неправильних і здоровлю неслужачих продуктів в змісті кишок, неможливість виживити такою поживою чоловіка, у котрого приряд травлення не є дуже здоровий, досить легка можливість ушкодження приряду травлення у здорових людей сею стравою, є причини для котрих ся пісна пожива не є зовсім відповідною і справною про чоловіка.

Тепер приглянемо ся близше поживі, що уживала ся в другім періоді; вона ріжнить ся від першої поживи головно тим, що складає ся не лише з ростинних матеріалів, але і зі значної скількості молока і молочних продуктів. Склад сеї поживи наведений в слідуючій таблиці:

ІІ п е р і о д.

Сирі матеріали	Іх скіль- кість спотребо- вана за 12 днів grm.	В них є grm.-ів					
		азотових матерій (сирої білковини)	товщу	безазото- вих мате- рій(угльо- гідратів)	цельлю- льози	попелу	води
Гречанна мука ..	3600	319·32	56·16	2673·00	24·12	41·04	456·48
Гречанні крупи ..	2500	254·50	47·50	1793·25	41·25	46·50	317·00
Пшоно.....	4600	483·46	195·96	3135·36	114·08	128·80	542·34
Кукурудзяна мука	3000	283·50	128·70	2079·90	68·70	38·70	400·50
Горох	1200	277·80	22·68	632·16	68·16	32·16	167·04
Пенцак	1250	147·12	33·25	931·62	20·00	27·25	78·25
Ячмінні крупи...	1200	141·24	31·92	894·36	19·20	26·16	75·12
Фасоля	560	132·50	10·97	311·36	21·73	20·50	62·94
Пшенична мука ..	14000	1685·60	259·00	9611·00	323·40	249·20	1871·80
Бараболі	45000	936·00	67·50	9454·50	310·50	490·50	33741·00
Хліб.....	33800	2065·18	145·34	16646·50	165·62	493·48	14287·26
Цибуля	500	8·40	0·50	54·10	3·55	3·50	430·00
Чай	20	—	—	—	—	—	—
Цукор	250	—	—	250·00	—	—	—
Сіль	2000	—	—	—	—	2000·00	—
Борщ.....	2800	4·31	0·84	15·35	—	10·22	2492·48
Молоко	59500	1939·70	517·65	2820·30	—	416·50	53805·85
Сирватка	4550	27·30	3·18	232·05	—	20·02	4267·45
Маслинка	8000	322·40	87·20	323·20	—	57·60	7207·60
Вепрове мясо ..	650	131·62	42·26	—	—	7·15	471·71
Сир	10500	2827·65	456·75	246·75	—	271·95	6696·90
Солонина	1500	39·00	1167·00	—	—	99·00	160·50
Капуста	8000	151·20	16·00	389·60	147·20	98·40	7200·00
Разом....	208,980	12,177·80	3,290·36	52,494·36	1,327·51	4,578·63	134,732·22

Дотично страв, що в сім періоді вживалися, треба запримітити, що були ті самі, що в першім періоді лише омащувалися, а крім того варилися ще:

1) сирватка, що приправлюється з сирватки, трохи муки на заливу і молока і засипується крупами,

2) пироги, що становлять найважнішу страву і приправляються з сира і бульбі.

Загалом споживано в сім періоді за 12 днів всіх сиріх матеріалів	208980·00 grm.
В них є води	134732·22 "
Проте сталих тіл	74247·78 "

На 1 день і 1 особу виходить:

Сиріх стравових матеріалів	3481·70 grm.
Сталих тіл	1237·40 "
Азотових матерій (сирої білковини)	202·96 "
Товщу	54·84 "
Безазотових матерій (угльогідратів)	874·91 "
Цельлюзої	22·12 "
Попелу	76·31 "

О висоті вихіненування мусимо орієнтуватися таким способом як в першім періоді і дістанемо такі числа:

Ростинної ужитної білковини	3789·51 grm.
Анімальної " "	4758·90 "
Разом " "	8548·41 grm.

Ростинного ужитного товщу	558·97 grm.
Анімального " "	2046·65 "
Разом " "	2605·62 "

Всіх ужитних угльогідратів	47214·92 "
Неорганічних солей (попелу)	3205·04 "

Пожива, що припадає на 1 день і 1 особу має проте:

Білковини ужитної	142·47 grm.
Товщу ужитного	43·27 "
Угльогідратів ужитних	787·41 "
Неорганічних солей	53·42 "
Разом	1026·57 "

В поживі було всіх сталих тіл	1237·46	grm.
по відтрученю зрезорбованих тіл	1026·57	"
лишає ся нестравлених сталих тіл на 1 день	210·89	"

Вага тіла наших досьвідних осіб в сім періоді була така:

	На початку	на кінці	
	$\frac{12}{2}$	періоду	$\frac{28}{3}$
Олекса	70·50	. . . . .	71·60
Данвило	56·40	. . . . .	57·80
Михалко	46·90	. . . . .	48·20
Маланка	67·00	. . . . .	67·80
Євдоха	55·40	. . . . .	56·10

З того виходить, що вага тіла всіх 5 осіб при сій виживі менше або більше зросла.

Після сего, що вже перше було сказано, є скількість живих тіл поживи в сім періоді на кождий спосіб не лише достаточною але навіть більше як достаточною до удержання рівноваги переміни матерії. Наслідком сего досьвідні особи стали тяжші — значить частина живих тіл ассимільованих була уложена в організмі.

Передовсім є скількість білковини поживи сего періоду зовсім достаточною. В першім періоді випадало на 1 день і 1 особу ужитної білковини лише 85·57 grm. — в другім періоді є 142·47 grm. білковини — проте навіть більше як вимагає Voit.

Походить се з відеи, що наші досьвідні особи живили ся не лише ростинною поживою, що має взгядно мало білковини, але і молоком, маслянкою, сирваткою і сиром, з котрих видобули досить много білковини.

Також і скількість товщу в поживі сего періоду є більша як в першім періоді — наслідком того є пожива користнійшою, хоть все ще має трохи за мало товщу.

Угльогідратів має і ся пожива дуже много — більше як треба.

Кальорична стійність ассимільованих живих тіл є така:

білковини	584·13	Cal.
товщу	402·21	"
угльогідратів	3228·38	"
разом	4214·92	Cal.

Пожива з другого періоду має проте ще більшу кальоричну стійність і більшу живну ціну, як пожива першого періоду, хоть в другім періоді є скількість всіх сталих тіл поживи навіть менша. Походить се з відсі, що вихіснуване живних тіл поживи є в єм случаю ліпше, і що товщу і білковини є більше.

Зі 100 кальорий тепла з поживи припадає:

на білковину	на товщу	на угльогідрати
13·9 Cal.	9·5 Cal.	76·6 Cal.

В єм случаю партіципує проте білковина на виживі 13·9%, тимчасом коли в першім періоді було лише 8·7%. Склад поживи дотично взгладної скількості живих тіл є проте в єм случаю значно користнішим передовсім тому, що в поживі є більше молочних продуктів багатих на лекше стравну білковину.

З анімальних, молочних продуктів сеї поживи видобуває чоловік білковину досить легко і в достаточній скількості, а виглядає дивно, з якої причини наші досьвідці особи їли ще прецінь взглядано так мало ростинних матеріалів, з котрих частина на певно була навіть непотрібною до їх виживи.

Наша пожива, як бачилисьмо, має кальоричну стійність 4215 кальорий, тимчасом можемо на певно приняти, що про наші досьвідні особи не були потреба більше як 3000 кальорий. Маємо проте виживу люксусову (збиткову), т. є. єсть ся більше як треба. Через се наповняє ся приряд травленя великою скількостию поживи в часті непотрібної — особливо тяжко стравні ростинні матеріали моглиби відпасти, а пожива малаби за те менший обєм і булаби далеко користнійшою.

Наша пожива має вправді менше крохмалю, (874·91 gm.), як пожива першого періоду (939·76 gm.) але обєм варених страв буде прецінь дуже значний менше-більше так великий як обєм страв з першого періоду.

Розвязане загадки, чому наші досьвідні люди їли прецінь великі маси ростинних матеріалів крім молока і сира, хоть стільки не потребували, зовсім не є тяжке. Жолудок їх є калібраний на обємисту поживу; він мусить виповнити ся хоть чим небудь а коли не виповнить ся, тоді виступає почуване голоду, хоть зовсім фальшиве, бо не оправдene потребою так великої скількості поживи.

Річ має ся з нашими досвідними особами так, як з вище згаданими вояками - рекрутами, когрим мусять до „менажі“ додавати ще хліба, щоби їх голод заспокоїти, хоть пожива менажова має тілько живних тіл, що они до вживання вовсім вистачають.

В другім періоді поживали проте наші досвідні особи много страв з навички жолудка на великий обем — в першім періоді їли богато з конечності, щоби видістати з поживи достаточну скількість білковини.

Пожива другого періоду є, як із до тепер сказаного виходить навіть більше як достаточною — найліпшим доказом сего є, що всі досвідні особи прибули на вазі, але і ся пожива має з більшої часті ті самі хиби, що пожива першого періоду. Користнійшою є вона проте, що є трошки більше концентрованою, що має відповідніший склад — більше білковини, трошки більше товщі а менше крохмалю — і що є ріжнороднішою. Є дуже правдоподібним, що наші досвідні особи по довшім уживанню сеї поживи помалу звикли би на менший обем страв і їли би менше ростинних матеріалів, особливо менше хліба і бульби, так що пожива стала би більше відповідною. Остаточно значно менша скількість сконсумованої бульби і хліба в сім періоді зараз таки впадає в очі. Щоби сільська людність звикла по якімсь часі зовсім на менше обемисту а тим і користнійшу поживу не може з тої причини чекати, що від часу до часу є інтерпольовані пости а в тих вживається знов лише пісна значно обемиста страва.

Резімуючи всі важніші моменти дотично вище обговорених двох типів поживи, вживаних на Поділлю, треба піднести, що та пожива про здорового чоловіка є загалом достаточною, особливо пожива не пісна є навіть зовсім доброю, але оба типи, особливо перший тип мають так значні гігієнічні хиби і по часті не відповідають і економічним вимогам, що не можна тої вживані вважати відповідною і яко справну припоручити.

По моїй думці треба в сім напрямі постарати ся о поліпшенні. Поки що, є здає ся кардинальний зворот неможливий. Він бувби можливим через загальне уживання мішаної поживи, такої як вживався у богатших верств людності.

При винішнім економічнім положеню сільської людності в Галичині може се бути лише *pium desiderium*, що не може так скоро сповнити ся, так що на разі годі о тім говорити.

На всякий случай було би вже тепер на місці подумати о тім, яким способом дала би ся перевести така реформа виживи, щоби із таких сиріх матеріалів, які вживають ся нині і є людності сільській приступні, можна було приправити поживу, котра відповідала би більше вимогам науки о виживі чоловіка.

О тім поговоримо другим разом.
